

zaaknummer 2012-T839 (3)

25 oktober 2013

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. N.D. Geraads,

tegen:

[naam],
geboren op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
lid van de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 26 maart 2013.

Op 18 juni 2013 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van mr. R.P. Baetens namens aangeklaagde

Op 11 september 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. N.D. Geraads. Tevens was ter ondersteuning van klager aanwezig de heer [naam]

Aangeklaagde is verschenen. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. R.P. Baetens.

Tijdens de zitting van de Klachtencommissie zijn klager en aangeklaagde buiten elkaars aanwezigheid door de Klachtencommissie gehoord.

2. De klacht

- 2.1. Gedurende zijn verblijf in [instelling] te [plaats] in de periode van ongeveer 1962 tot ongeveer 1970 is klager bij herhaling seksueel misbruikt. Aangeklaagde was, naast timmerman/ambachtsman, ook werkzaam als cipier op [instelling].

Als aangeklaagde klager eten bracht, wilde hij klagers geslachtsdeel aanraken. Aangeklaagde dwong klager ook hem af te trekken. Aangeklaagde wilde daarnaast zoenen met klager, maar dat wilde klager echt niet.

Tijdens de zitting van de Klachtencommissie heeft klager aangegeven dat hij de periode van [dag] [maand] 1963 tot [dag] [naam] 1971 in [instelling] heeft verbleven. Voorts heeft hij verklaard dat hij door aangeklaagde is misbruikt vanaf zijn 13de of 14de tot zijn 15de, dat het misbruik door aangeklaagde meer dan tien keer heeft plaatsgevonden en dat het misbruik naast hetgeen in het klaagschrift is beschreven ook heeft bestaan uit pijpen.

- 2.2. Klager is sinds de vroege jeugd bekend met psychiatrische problematiek. Hij lijdt aan angststoornissen, welke door de huisarts worden beschreven als extreem. Klager heeft in verband daarmee een WAO-uitkering. In een gerechtelijke procedure over de uitkering is door een deskundige, [naam] (neuroloog-psychiater) een onderzoek gedaan naar de psychiatrische klachten van klager. Het onderzoeksverslag van [naam] dateert uit oktober 1986, het geeft echter een goed beeld van de achtergronden van klager en de problematiek. In het onderzoeksverslag wordt niet gesproken over eventueel seksueel misbruik, maar wel van ernstige persoonlijkheidsproblematiek, waarvoor de oorzaak werd gezocht in de ouder-kind problematiek. Klager heeft in het verleden nooit over het misbruik kunnen praten, hetgeen verklaart waarom het misbruik in het onderzoeksverslag niet wordt genoemd. Klager schrijft zijn hele leven al met een geheim rond te lopen. Dit geheim zou hij het liefst vergeten, verwijderen uit zijn hersenen. Klager geeft aan dat gesprekken met hulpverleners hem niet meer kunnen helpen, zo diep geworteld zitten de herinneringen. Praten over het misbruik is voor klager als het bekijken van een horrorfilm die steeds wordt herhaald. Klager heeft zichzelf nooit kunnen ontwikkelen. Hij beschrijft het nooit leuk te hebben gehad, hij kan niet lachen en zich ontspannen. Klager heeft inmiddels een WSW-indicatie, maar is momenteel volledig arbeidsongeschikt in verband met darmproblemen en hartstoornissen. Zijn gezondheid is slecht te noemen.
- 2.3. Klager wil zijn verhaal vertellen en voorkomen dat [instelling] vergeten zou worden. Hij is op zoek naar erkenning.

3. Het verweer

Mr. R.P. Baetens heeft namens aangeklaagde het volgende schriftelijke verweer gevoerd op de klacht:

Het is beslist betreuenswaardig dat klagers leven belast is met psychiatrische problematiek maar aangeklaagde wenst zich wel heel stellig en uitgesproken te verweren tegen de zeer onterechte aantijgingen die klager jegens hem uit. Aangeklaagde wijst de beschuldiging met de meeste nadruk van de hand. Hij is juist altijd alert geweest op het vermijden van op enige intimiteit gericht, lichamelijk contact met jongeren.

In deze klacht valt met name op dat deze klager kennelijk pas omstreeks 2012 ineens met zijn relaas is gekomen. Wat klager tracht te presenteren als specifiek steunbewijs, namelijk de psychiatrische rapportage uit 1986, is eerder een bewijs van het tegendeel, omdat in die hele rapportage met geen woord wordt gerept over seksueel misbruik in [instelling], laat staan over seksueel misbruik door aangeklaagde. Er wordt zelfs niets negatiefs gemeld over het verblijf van klager in [instelling], terwijl andere oorzaken van de psychische problemen wel degelijk in dat rapport worden benoemd.

Het mag duidelijk zijn dat aangeklaagde de Klachtencommissie nadrukkelijk verzoekt deze klacht te voorzien van een advies tot ongegrondverklaring.

4. De beoordeling

- 4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.
- 4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.
- 4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat de klacht van een klager of klaagster wordt gesteund door ander bewijs op grond waarvan het aannemelijk wordt dat een aangeklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan seksueel misbruik.
- 4.4. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen. De Klachtencommissie heeft kennisgenomen van het rapport van [naam] en de schriftelijke verklaring van mr. [naam] en stelt vast dat in deze stukken niet van seksueel misbruik door aangeklaagde wordt gesproken. De Klachtencommissie is dan ook van oordeel dat deze stukken niet voldoende kunnen bijdragen tot de aannemelijkheid dat klager seksueel is misbruikt door aangeklaagde.
- 4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn. Mocht er in de toekomst alsnog steunbewijs beschikbaar komen dan voorziet de Procedure in de mogelijkheid om van dit advies herziening te verzoeken.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de provinciale overste van de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 25 oktober 2013 door mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, mr. M.P.P.M. Merx en mr. P.R.M. van der Ven pr., leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.